

вара/ злато. В този смисъл искам отново да подчертая, че тези количества и степента на тайнственост са в някакво съответствие с отдалечеността във времето. Колкото са по - стари войводите, в смисъл на отдавна действали, толкова тяхното скрито злато е повече и е забулено с повече тайнственост в преданията.

Защитата на хайдушкото съкровище чрез специални мерки за скриването му от една страна и ненамирането му, въпреки непрекъснатото му търсене, от друга, може да се съотнесе със споменатата идея за съхраняване на етническото съкровище по аналогия на семантемата царство - царско съкровище⁷⁰ и нейният вариант на осмисляне във фолклорната хайдушка история. И още нещо, чрез информацията за хайдушкото имане и неговото търсене, непрекъснато се възпроизвежда немалка част от културната и историческа информация, съхранена във фолклорната памет.

В организацията на хайдушкото пространство участвуват и всички хайдушки пътища и пътеки, свързващи хайдушките топоними. Конкретна информация за тях се съдържа преди всичко в преданията. За някои от тези пътища и пътеки вече стана дума. Има няколко главни пътя, около които, според фолклорната хайдушка история, се концентрират хайдушки топоними, обозначаващи преди всичко хайдушки сборища, хайдушки засади и скривалища на съкровище. Тези пътища, маркират и движението на хайдутите във вертикален и хоризонтален план, което се съотнася с предложените два варианта на организация на хайдушкото пространство.

Главните хайдушки пътища, които се знаят и се сочат в преданията най-често се дублират с главните пътища, свързващи Южна със Северна България и преминават през цялото очертано хайдушко пространство.⁷¹ В това има определена логика, тъй като голяма част от дейността на хайдутите се организира около тези пътища, особено когато по тях преминава така наречената „хазна“.

Такъв е споменатият много известен път „Поща йолу“, по който е минавала турската поща от Турция за Силистра и Русе и обратно, и който е ползван много като коларски и керванджийски път.⁶⁴ Този път